

Jarkko Tiitisen kuva Palestiina sydämiimme-näyttelyssä.

Palestiina sydämiimme

Lähi-idän kuohunta on yltenyt Syyrian sodan eskaloituessa. Jos ulkopuoliset tahot eivät osallistuisi taisteluihin, tai rahoittaisi eri osapuolia, sota olisi saattanut loppua jo ajat sitten. Lähi-idässä on kauan eletty ulkopuolisten tahojen aiheuttamien miehityksen, sodan ja sodanuhan alla. Pakolaisvirrat ja pelot siitä, että sota leviää Lähi-idästä ovat nyt lisänneet läntisen median huomiota.

Median kiinnostuksen keskittyessä Syyrian tragediaan Israel on koventanut toimiaan palestiinalaisia kohtaan. Utiskynnyksen on ylittänyt se, että Israel rajoittaa muslimien pääsyä Jerusalemin Al Aqsa-moskeijaan, mutta ei se, että äärijuutalaisia viedään sotilaiden saattamana paikalle sabotoimaan ja ärsyttämään muslimirukoilijoita. Nämä suunnittelevat avoimesti Al Aqsa-moskeijan tuhoa ja aikovat rakentaa tilalle juutalaistempelin. Mediakiinnostusta ei herätä sekään, että siirtokuntien asukkaat ovat Israelin armeijan ja poliisin suojaamina lisänneet palestiinalaisten ampumista, heidän talojensa ja satojensa tuhoamista. Huomiota nostaa ensimmäisen Intifadan aikoihin 1987 ja sen jälkeen syntynyt sukupolvi, joka on ryhtynyt kivin ja veitsin vastaamaan Israelin väkivaltaan, koska tulevaisuudessa ei näy valoa.

BDS, boikottiliike Palestiinan puolesta on onnistunut nostamaan kansainvälistä myötätuntoa Palestiinaa kohtaan: YK:n mukaan ulkomaiden investoinnit Israeliin puolittuivat vuonna 2014 edellisvuodesta. YK antoi syyskuussa luvan järjestön

tarkkailijajäsenten, Palestiinan ja Vatikanin, lipujen nostamiseen salkoonsa.

Suomen hallitus on vastannut maailman kriiseihin leikkaamalla kehitysmäärärahoista 43 %. Jo syyskuun lopulla kehitysministeri Lenita Toivakka joutui toteamaan, että tarvitaan 10 miljoonaa euroa lisärahaa, jotta EU-komission vetoomukseen pakolaiskriisin lievittämiseksi voidaan vastata. Kohteina ovat Syyrian lähialueet ja Afrikka. Taroituksena on pienentää painetta lähteä hakemaan turvaa Euroopasta.

Ulkoministeriö on julkistanut kehitys yhteistyön painopistealueet hallitusohjelman mukaisesti: Naisten ja tyttöjen asema, talouselämä ja työpaiikat kehitysmaissa, yhteiskuntien demokraattisuus ja hallinnon toimivuus sekä ruoka-, vesi-, energia- ja ilmastokestävyysasiat. Nämä ovat polttavia asioita pakolaisillekin, mutta voidaanko näillä puretua myös suurten pakolaisyhteisöjen valtaviin ongelmiin?

AKYS on jo kolme vuosikymmentä ponnistellut pakolaisten hyväksi Libanonin palestiinalaispakolaisleireillä. Viime vuosina Libanonin leirit ovat entisestään ahtautuneet, kun sinne on Syyriasta saapunut 45 000 YK:n alaisen UNRWA:n rekisteröimää palestiinalaista. Pääasiassa he ovat lapsia äiteineen. 95 % heistä on UNRWA:n avustuksen varassa.

Syyriasta Libanonin palestiinalaisleireille paenneet ovat pääosin ihmisiä, joiden perheet joutuivat

pakenemaan Israelin vainoa 1948. Nyt he ovat uudestaan joutuneet pakolaisiksi. Sodan helvetissäkin he ovat pahanpohjimmaisina. Ihmisoikeustyöntekijä Kirre Koivunen kertoi kevään 2014 AKYS-lehdessä, miten Välimerestä pelastetun veneen syyrialaiset pakolaiset pääsivät Ruotsiin, mutta veneessä olleet palestiinalaiset palautettiin Syyriaan. Ruotsi oli sitoutunut antamaan turvan (vain) syyrialaisille pakolaisille.

AKYS on vuodesta 2013 lähtien kerännyt lahjoituksia avustukseen Libanonin yhteistyökumppanimme tarjoamia peruspalveluita Syyriasta paenneille perheille. Muiden leiriasukkaiden tavoin he hyötyvät AKYSin organisoimasta, osin ulkoministeriön rahoittamista perheneuvolapalveluista. Toivoa sopii, että Syyrian lähialueiden avuntarve muistetaan ministeriössä vielä ensi vuonna kun AKYS hakee jatkoa pakolaisleirityölleen.

Palestiinalaiset ovat Lähi-idässä pisimpään, 67 vuotta, kärsinyt pakolaisryhmä. YK on julistanut marraskuun 29. päivän kansainväliseksi Palestiina-solidaarisuuspäiväksi. Sen merkeissä on Helsingin Pasilan kirjastossa marraskuun ajan AKYSin järjestämä Palestiina- valokuvanäyttely sekä 11.11. Psykologien Sosiaalisen Vastuun järjestämä keskustelu (katso s.8). Tämä AKYS-lehti, näyttely ja keskustelu saavat ulkoministeriön viestintätukea teemalla ”Palestiina sydämiimme”.

Ilona Junka
AKYS puheenjohtaja

Palestiinalainen suvaitsevaisuus

Tätä kirjoittaessani pohdiskelen uskontojen kohtaamista Palestiinassa. Olen arabikristitty: synnyin Jerusalemissa ja vartuin Ramallah'ssa, jossa muslimit ja kristityt elävät sovussa.

Vanha kaunis Ramallah'n kaupunki sijaitsee pyhästä Jerusalemissa 16 km pohjoiseen. Alun perin kristittyjen asuttaman kaupungin asukasluku kasvoi nopeasti Nakban johdosta. Nakballa palestiinalaiset tarkoittavat katastrofia, joka alkoi vuonna 1948, kun israelilaisten hyökkäys palestiinalaisia kohtaan johti valtavaan pakolais-tulvaan. Ramallah'an tuli pakolaisia historiallisen Palestiinan neljästä suurimmasta kaupungista: Lodista, Ramlasta, Jaffasta ja Jerusalemissa. Ramallah muuttui pienestä kristittyjen yhteisöstä monitunnustukselliseksi. Aluksi alkuperäisten asukkaiden oli vaikea selviytyä valtavasta määrästä pakolaisia, jotka tarvitsivat turvapaikan Ramallah'sta. Kaupungissa ei riittänyt heille asumuksia, töitä eikä kouluja.

Kouluni

Vähitellen pakolaiset alkoivat kuitenkin löytää paikkansa ja pystyivät rakentamaan elämänsä diasporassa. Perheeni kuului niihin, jotka 1948 tulivat pakolaisina Ramallah'an. Isäni oli ortodoksi ja äitini luterilainen; kasvoin ekumeenisessa ympäristössä. Opiskelin ensin kreikkalaiskato-lisessa Melkite koulussa. Koulussa oli sekä kristittyjä että muslimeja. Luokkatovereistani puolet oli muslimeja, toinen puoli kristittyjä. Luokkasamme oli 25 oppilasta, sekä tyttöjä että poikia. Kokoonnuimme joka aamu kappeliin, jossa muslimit rukouilivat oman Faatihansa ja kristityt Herran rukouksen. Meille oli itsestään selvää ja luonnollista, että opiskelimme, leikimme, nau-roimme ja mietimme jokapäiväistä elämäämme yhdessä. Emme ajatelleet eroja, näimme toisemme yksinkertaisesti vain luokkatovereina. Koulu oli kristillinen: sen oppilasta kristityt osallistuivat uskontotunnilla kristinuskon opetukseen

ja muslimit islaminuskon opetukseen. Meidän koulussamme islamin opettaja oli itsekin muslimi, mutta kristillisessä naapurikoulussamme islamia opetti kristitty opettaja.

Oma kokemukseni vastaa palestiinalaisten yhteistä kokemusta. Ihmiset ovat päivittäin kosketuksessa toistensa kanssa, mikä minimoi uskonnollisten johtajien keskinäisten neuvottelujen tarpeen, sillä ruohonjuuritason sosiaalinen kanssakäyminen helpottaa keskinäistä ymmärtämystä. Jos vertaa tätä todellisuutta moderneihin yhteiskuntiin ns. ensimmäisessä maailmassa, Palestiinan yhteiskunta on täysin kehittynyt.

Suvaitsevaisuus on vanhaa perua

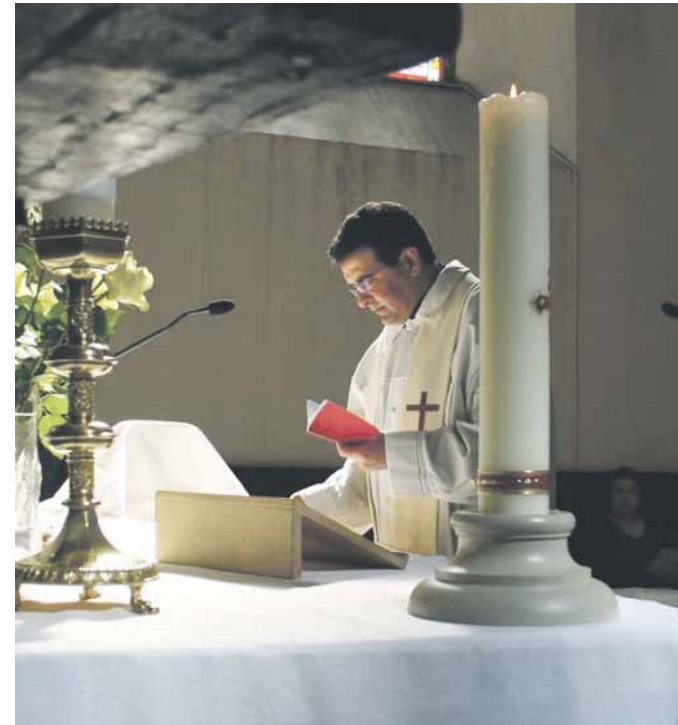
Suvaitsevaisuus ei ole uusi ilmiö Palestiinassa, itse asiassa se edustaa vanhaa käytäntöä. Palestiina kuuluu ihmiskunnan historian ensimmäisiin maatalousyhteiskuntiin. Erilaisista etnisistä ja uskonnollisista taustoista tulleet ihmiset asuivat yhdessä ja oppivat suvaitsemaan toisiaan.

Palestiinan asukkaiden suuri enemmistö oli muslimeja ja kristittyjä 1800- ja 1900-luvun taitteesta aina vuoteen 1949 asti. Vain hyvin pieni vähemmistö oli juutalaisia. Vuoteen 1910 arabia oli yleinen puhekieli, vaikka juutalaiset puhuivat myös hepreaa. Arabiaa ja hepreaa pidettiin virallisina kielinä.

1900-luvun alkupuolella juutalaiset elivät rauhassa ja harmoniassa maanmiestensä muslimien ja kristittyjen kanssa. He kutsuivat itseään Palestiinan juutalaisiksi ja heitä kunnioitettiin tasavertaisina kansalaisina. Tästä kertovat pari yksinkertaista esimerkkiä:

Palestiinan punta sisälsi sekä arabialaista että heprealaista tekstiä ja Palestiinan osakeyhtiömuotoisen lentoyhtiön (Palestinian airways limited company) sisäisinä kielinä käytettiin sekä arabiaa että hepreaa.

Nykyinen Palestiinan juutalaisten ja palestiinalaisten kristittyjen ja muslimien erottaminen on poliittinen seuraus sionistien toimeenpanemasta

Ramez Ansara. Kuva: Jean Bitar, 2012.

Palestiinan miehityksestä, mutta yhä Palestiinan kristittyjen ja muslimien yhteistyö on kitkatonta.

Voidaan kysyä, miten suuri keskinäinen suvaitsevaisuus on mahdollista Palestiinassa. Vastaus tähän kysymykseen on yksinkertainen: se johtuu siitä, että palestiinalaiset ovat menneet keskinäisessä yhteistyössä niin syvälle, että he sulautuivat yhteen.

Siellä osataan elää yhdessä.

Ramez Ansara

Artikkelin palestiinalainen kirjoittaja toimii seurakuntapastorina Herttoniemen seurakunnassa Helsingissä ja huolehtii pääkaupunkiseudun seurakuntien arabiankielisestä työstä. Hän toimii aktiivisesti myös Järvenpään seurakunnan Ikkuna Palestiinaan-ryhmässä.

Englannin kielestä suomentanut Ilona Junka

AKYS-tiedote 2/2015 Arabikansojen ystävyysseura ry

Päätoimittaja Ilona Junka
Taitto Asmo Koste
AKYSin logo Kare Pohjavirta

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet eivät ole Arabikansojen ystävyysseuran virallisia kantoja.

<http://www.akys.org>
<http://www.kaapeli.fi/akys>
<https://www.facebook.com/akystiedotus>

Ota yhteyttä AKYSin kotisivun kautta tai osoitteessa akys@kaapeli.fi tai postitse AKYS, PL 698, 00101 Helsinki.

AKYS-lehden tekoon ovat myötävaikuttaneet seuraavat tahot: Järvenpään seurakunnan Ikkuna Palestiinaan-ryhmä, Psykologien Sosiaalinen Vastuu, Suomen Rauhanpuolustajat, Taideyliopiston Teatterikorkeakoulun opiskelijat, Vasemmistonuoret.

Tämä kädessäsi oleva AKYS-lehti samoin kuin Helsingin Pasilan kirjastossa pidettävät Palestiina sydämiimme-valokuvanäyttely ja Palestiina-keskustelu saavat ulkoministeriön viestintä- ja globaalikasvatustukea. Tavoitteena on aktivoi-da suomalaisia miettimään Lähi-idän ongelmia ja ongelmien perimmäistä syytä, Israel-Palestiina konfliktia.

TUETTU ULKOMINISTERIÖN
KEHITYSYHTEISTYÖVAROIN

Boikotti puri: Veolia vetäytyi miehityiltä alueilta

Gloaali joukkoliikenneyritys Veolia on lopettanut toimintansa miehityillä palestiinalaisalueilla. Vetäytyminen on tulos laajasta kansainvälisestä boikottikampanjasta. Veolian bisnekset miehityillä alueilla tulivat firmalle kalliiksi, kun se menetti niiden takia sopimuksia muun muassa Dublinissa, Lontoossa ja Tukholmassa.

Tämä osoittaa, että toimiessaan yhdessä yli kansallisten rajojen kansalaisjärjestöt pystyvät vaikuttamaan suuryritysten toimintaan ja puolustamaan ihmisoikeuksia, kuten boikottikampanjaan aktiivisesti osallistuneen ihmisoikeusjärjestö ICAHD Finlandin puheenjohtaja **Bruno Jäntti** Veolian vetäytymistä kommentoi.

Suomessa on kampanjoitu jo vuosia Veolian lisäksi muitakin Israelin miehittämällä palestiinalaisalueilla toimivia yrityksiä vastaan. Esimerkiksi AKYS on vedonnut kauppaalukkeisiin Ahava-tuotteiden vetämisestä pois myynnistä, koska niitä valmistetaan miehityillä alueilla. Opettajien vetoomus vaikutti G4S-turvayhtiön sopimuksen

KUVA: BDS-MOVEMENT

päätymiseen Helsingin yliopistolla. Kansainvälinen boikotti on saanut äskettäin SodaStreamin lopettamaan tehtänsä Länsirannalla.

HSL ja Veolia

ICAHD Finland julkaisi joulukuussa 2013 **Anna Rawlingsin** ja **Syksy Räsäsen** raportin ”Suora tie miehitykseen”. Siinä osoitettiin Veolian toimivan miehityillä alueilla raitioliikenteessä ja jätehuollossa, mikä rikkoi YK:n päätöksiä ja kansainvälistä oikeutta.

Tein tammikuussa 2014 Helsingin kaupunginvaltuustossa aloitteen, että kaupungin edustajat HSL-kuntayhtymässä toimisivat niin, että Veolia suljetaan pois Helsingin seudun bussiliikenteen kilpailutuksista niin kauan kun yhtiö ei vetäydy miehityiltä alueilta. Aloitteen allekirjoittivat myös useat Vihreiden, SDP:n ja Vasemmistoliiton valtuutetut. Siitä sukeutui prosessi, jolla voi olla laajempaakin merkitystä kunnallisen hankintojen periaatteiden tulkinnassa.

Aluksi kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen** ja HSL todistelivat, että Veoliaa ei voi sulkea kilpailutuksista, koska sen Suomessa toimiva tytäryhtiö ei ole syyllistynyt toimintaan miehityillä palestiinalaisalueilla. Tätä tulkintaa vastaan puhuivat kuitenkin Veolian omat tiedot. Yhtiö kertoi nettisivuillaan menestyvänsä kilpailuissa juuri siksi, että konserni on kokonaisuus ja sen eri osat hyötyvät muun muassa yhteisistä hankinnoista.

Kaupungin ja HSL:n johdon tulkinta oli ky-

KUVA: ELECTRONICINFADANET

seenalainen myös yleisemmin yhteiskuntavastuuta ajatellen. Jos Veolia (nykyisin Transdev) saa käyttää tytäryhtiöitä laittomaan toimintaan miehityillä alueilla, voivatko myös muut, esimerkiksi harmaan talouden firmat päästä vastuustasill, että tekevät rötöksiä tytäryhtiöiden kautta?

Veolia-boikottikampanjan vaikutus näkyi siinä, että kaupunginvaltuuston enemmistö ei tyytynyt kaupunginjohtajan vastauksiin vaan asia palautettiin kahteen kertaan uuteen valmisteluun. Kun asia tuli kolmannen kerran valtuustoon, hyväksyttiin vielä ponsi, jonka mukaan hankinnossa tulee ottaa huomioon YK:n päätökset koskien toimintaa miehityillä palestiinalaisalueilla ja arvioida tätä myös tarjousten tekijöiden konsernin muun toiminnan osalta.

Yrjö Hakanen

Helsingin kaupunginvaltuutettu

Nuoret mukaan työhön rauhan puolesta

Muurinmurtajat-yhteistyöhanke pyrkii aktiiviseen tavallisiin kansalaisiin ottamaan osaa rauhantyöhön Israel/Palestiina-konfliktin ratkaisemiseksi. Hanketta koordinoi Vasemmistonuoret.

Israel/Palestiina-konflikti on ollut jo kymmeniä vuosia näkyvästi esillä suomalaisessa mediasa. Medianäkyvyydestä huolimatta kansalaisten, etenkin nuorten, perustietämys konfliktin syistä ja osapuolista on heikkoa. Konfliktia pidetään vaikeasti hahmotettavana ja lähestyttävänä. Aiheesta kiinnostuneet nuoret hakevat tietoa etenkin internetistä, mutta selkeää ja helppotajuista suomenkielistä materiaalia laajemmin kokoavaa sivustoa ei tällä hetkellä ole.

Kesällä 2015 alkaneessa Muurinmurtajat-hankkeessa lisätään tietoisuutta Israel/Palestiina-konfliktista ja alueen ihmisoikeustilanteesta. Hankkeen ytimessä on internetsivusto, jossa kerrotaan konfliktin historiasta sekä nykytilanteesta. Muurinmurtajat-nettisivun kautta jaetaan suurelle yleisölle toimintaideoita rauhan ja ihmisoikeuksien edistämiseen Suomesta käsin. Lisäksi tuotetaan muun muassa konfliktia suomalaiselle

yleisölle avaava sarjakuva.

Hankkeen aikana kannustetaan suomalaisia liittymään toimintaan konfliktin lopettamiseksi. Hankkeen nimi Muurinmurtajat viittaa symbolisesti Israelin rakentamaan kansainvälisen oikeuden vastaiseen muuriin ja tarpeeseen purkaa muuri rauhan tieltä. Muurinmurtajien joukkoon halutaan mukaan tavallisia suomalaisia, jotka tekevät rauhantyötä Palestiinan miehitystä ja Israelin harjoittamaa apartheid-politiikkaa vastaan jokaiselle sopivilla keinoilla. Tarkoitus on myös kerätä ihmisten omia ideoita osallistua rauhantyöhön.

Joensuussa, Helsingissä, Oulussa, Tampereella ja Turussa järjestetään syksyn 2015 aikana nuorille suunnattuja koulutuksia. Koulutuksissa perehdytään konfliktin taustoihin, ja koulutettavat saavat taitoja, joita voi hyödyntää aihetta käsittelevien tilaisuuksien järjestämisessä. Koulutukset

järjestetään loka-joulukuun aikana. Tarkempaa tietoa koulutuksistamme nettisivuiltamme.

Idea hankkeeseen syntyi vuonna 2014, kun Vasemmistonuoret sai yhteydenottoja useilta järjestöiltä Gazan pommitusten seurauksena. Vasemmistonuoret on tehnyt Palestiina-solidarisuustyötä jo yli vuosikymmenen ajan tiedotus- ja kehitysyhteistyöhankkeiden kautta, ja muut tahot halusivat saada tietoa siitä, mitä he voisivat tehdä tilanteen hyväksi.

Vasemmistonuorten koordinoimassa hankkeessa yhteistyötahoina ovat mukana myös Demarinuoret, RKP-nuoret, Sosialidemokraattiset opiskelijat (SONK), Vasemmistop opiskelijat (Vasop) sekä Vihreät nuoret ja opiskelijat (ViNO).

Muurinmurtajat.fi verkkosivu on käytettävissä tiedonhaun lähteenä pitkäaikaisesti. Hanketta rahoittaa ulkoasiainministeriö, ja hanke kestää vuoden 2016 helmikuun loppuun.

*Lisätietoa hankkeesta:
muurinmurtajat.fi*

*Hankekoordinaattori Laura Kumpuniemi
laura@vasemmistonuoret.fi*

Stressihuuto auttaa purkamaan jännitystä ja levottomuutta. Kuva Kirsi Palonen.

Libanonin pakolaisleirien sosiaalityöntekijät löysivät keinoja stressin säätelyyn

Kun Libanonin pakolaisleireissä työskentelevät sosiaalityöntekijät olivat ensin patikoineet muutaman kilometrin vuoristomaisemassa ja sitten huutaneet tuuleen niin paljon kuin keuhkoista irtosi, he tunsivat huojennusta ja iloa. Nina Lyytinen ja Kirsti Palonen Psykologien Sosiaalinen Vastuu-järjestöstä ovat saaneet todistaa tätä kahdessa vetämässään stressinsäätelytyöpajassa viime ja tänä vuonna. Niihin on yhteensä osallistunut 30 palestiinalaisen Beit Atfal Assumoud-järjestön (BAS) sosiaalityöntekijää. Stressihuuto on ollut kolmipäiväisten työpajojen kulminaatiopiste.

Osallistujat toivat ensimmäisenä päivänä mukanaan työpajaan paineet, joita he kohtaavat työssään kymmenessä pakolaisleirissä. Ne ilmenivät heidän fyysisinä jännityksinään, levottomuutenaan ja keskittymisvaikeuksinaan. Useimmat BAS:in sosiaalityöntekijöistä asuvat itsekin pakolaisina samassa ahtaassa ja epäterveellisessä elinympäristössä kuin ihmiset, joita he auttavat.

Työntekijän ja perheenäidin stressi

Pakolaisleireissä työskenteleviä sosiaalityöntekijöitä stressaavat luonteeltaan samanlaiset asiat kuin suomalaisiakin työntekijöitä, vaikka niiden konkreettiset sisällöt ovatkin erilaisia: Yhtäkkiä tulee uusi työtehtävä ja se pitää tehdä nopeasti, vaikka onkin juuri ollut tarkoitus tehdä

jotain muuta. Samanaikaisesti joutuu osallistumaan moniin erilaisiin hankkeisiin ja saa paljon vastuuta. Työtehtävät kasaantuvat. Työtovereiden kesken ilmapiiri ei aina ole paras mahdollinen. BAS auttaa köyhimpiä perheitä, joilla on suuria ongelmia. Sosiaalityöntekijöistä tuntuu usein raskaalta, kun he haluaisivat auttaa enemmän kuin voivat. Pakolaisten vyöryttyä Syyriasta Libanoniin paineet ovat kasvaneet.

Työstressin lisäksi BAS:in sosiaalityöntekijöitä kuormittavat perheenäidin arkihaasteet. Lapsista on huolehdittava. Kotona voi olla sairautta. Töitten jälkeen on kiire ostamaan ruokatarpeita. Kun sähkökatkokset kestävät päivittäin monta tuntia, jääkaapista ei ole hyötyä vaan aterian valmistaminen pitää joka päivä aloittaa tuoreiden ruoka-ainesten ostamisella. Työ ja kotiaskareet täyttävät sosiaalityöntekijöiden päivät niin, että itsestä huolehtiminen jää vähiin.

Pysähtymisen vaikeus

Viime vuoden työpajassa osallistujien levottomuus oli ensimmäisenä päivänä työskentelyä häiritsevä. Rentoutumis- ja pysähtymisharjoitukset edellyttävät hiljentymistä ja keskittymistä. Se ei tahtonut millään onnistua; 15 naisen ryhmässä ei ollut hetkeäkään hiljaista. Päivän viimeinen harjoitus antoi lupauksia siitä, että tuloksia syntyisi. Ryhmä pystyi keskittymään minuutin ajan yhteiseen harjoitukseen.

Toisena työpajapäivänä jalkauduttiin luontoon. Bussi lähti matkaan Mar Eliasin pakolaisleirin edustalta Beirutista. Ero lähtöpaikan ja työpajaympäristön välillä ei olisi voinut olla suurempi. Jätekasojen lemusta noustiin avaraan vuorimaisemaan ja raikkaaseen ilmaan. Kaupungin ja leirien herkeämättömän melun sijasta tuuli kohisi ja luonto puhui.

Osalle osallistujista ei kuitenkaan ollut helppoa asettua tähän rauhaan. Mutta kävely luonnossa opetti ja stressihuudolla purettiin jännityksiä niin, että patikkaretken loppupuolella onnistuivat jo pitkää keskittymistä edellyttävät pysähtymis- ja aistien herkistämisharjoitukset. Ja sen jälkeen kolmas päivä oli vetäjille pelkkää nautintoa hyvin keskittyvän ryhmän kanssa.

Vaativa työ ja pakolaisen moniongelmainen elämäntilanne tuottavat kumuloituvaa stressiä, jota ei enää tiedosta ja joka muuttuu ”normaalitilaksi”. Tämä tuli esiin ensimmäisenä työpajapäivänä osallistujaryhmän rauhattomuutena ja levottomuutena. Uudenlaisessa ympäristössä tuli kuitenkin mahdolliseksi rentoutua, kuunnella itseään ja oppia uusia keinoja vähentää stressin haitallisia vaikutuksia. Liikunta luonnossa aktivoi uudenvälisiin aistikokemuksiin ja mahdollisti pysähtymisen ja rentoutumisen.

Itsensä voittaminen kannustaa

Toinen ryhmä oli saanut hyvinkin yksityiskoh-

Mahdollisen ja mahdottoman rajalla: palestiinalaistaitelijoiden tuominen Suomeen

taista tietoa työpajan sisällöstä pioneeriryhmältä. Ehkä heidän motivaationsa oli siksi alusta lähtien kohdallaan ja keskittyminen harjoituksiin oli helpompaa. Tai ehkä vetäjätkin uskoivat toisella kerralla paremmin siihen, että työpajan menetelmät toimivat vaikeissa oloissa työtään tekevien osallistujien kanssa.

Työpajassa olivat käytössä samat menetelmät kuin vastaavissa työpajoissa Suomessakin, esimerkiksi opeteltiin tunnistamaan stressin varomerkkejä, harjoiteltiin stressin skannausta, käytiin läpi monenlaisia pysähtymis-, hengitys-, rentoutumis-, meditaatio- ja aistien avaamisharjoituksia. Luento-osuus pidettiin minimissä ja edettiin pitkälti harjoitusten ja keskustelujen avulla, kokemuksesta oppimalla. Myönteinen vire säilyi siitä huolimatta, että patikointikohde oli viime vuotta vaativampi kivikkoineen ja lumialueineen. Useat osallistujat pitivät kokemusta merkittävänä juuri siksi, että he kokivat voittaneensa itsensä.

Suurimpia vaikeuksia kokenut sosiaalityöntekijä totesi: ”Yhden kilometrin jälkeen olin väsynyt ja ajattelin, etten pysty jatkamaan. Kahdenkin kilometrin jälkeen tunsin samoin. Sen jälkeen tuntui kuin keuhkot olisivat auenneet ja oli parempi kulkea. Kun pääsimme metsään, kaikki aistit aktivoituivat. Näin kauniin maiseman, tunsin tuoksut. Olin onnellinen ja unohdin kaikki patikoinnin vaikeudet.”

Tulosten pysyvyys vaatii ylläpitoa

Työpajoihin osallistuneiden stressitasoa seurattiin tunnetun stressikyselylomakkeen avulla. Osallistujat täyttivät sen työpajan alkaessa ja loppuessa sekä kaksi kuukautta työpajan jälkeen. Stressipistemäärien keskiarvo oli ensimmäisessä mittauksessa korkea ja kolmannen työpajapäivän jälkeen alle keskitason. Kahden kuukauden kuluttua se lähenei taas korkeaa stressiä. Tämä oli odotettavaa. Uudenlaisten taitojen ja rutiinien vakiintuminen on oma prosessinsa ja jatkuva stressitekijöiden paine pyyhkii alleen helposti kolmen päivän työpajan tulokset. Mutta hyvä alku on jo se, että oppii arvostamaan itseään ja arvioimaan tilannetta, kuten eräs sosiaalityöntekijöistä totesi.

Useat osallistuneista kertoivat ottaneensa oppimaansa jatkuvaan käyttöön, he tekivät esimerkiksi hengitys- ja rentoutumisharjoitukset. Jotkut mainitsivat kävelevänsä säännöllisesti. Suurin osa kertoi, että he olivat välittäneet oppimaansa edelleen kollegoille, perheenjäsenille ja ystäville.

Mittausten mukaan käytetyillä menetelmillä oli toivottu vaikutus stressitasoon, mutta se ei ollut pysyvä. Palautteissa tuli esiin toivomus aiheeseen liittyvästä lisäkoulutuksesta harjoitukseen luonnossa. Koulutuksen lisäksi tarvittaisiin rakenteita, jotka auttaisivat ylläpitämään stressinsäätelykeinoja. Palaute on otettu huomioon. Viime vuoden pioneeriryhmälle järjestettiin kertaustyöpaja tämän vuoden maaliskuussa ja molemmille ryhmille suunnitellaan yhteistä uutta kertaustyöpajaa luonto-olosuhteissa.

Kirsti Palonen
Nina Lyytinen

Viime kevään helmikuusta toukokuuhun neljä Taideyliopiston teatteri- ja musiikkipedagogiikan maisteriopiskelijaa ohjasi teatterin ja musiikin työpajoja Palestiinan Länsirannalla yhdessä paikallisten taitelijoiden kanssa. Työssään he kohtasivat niin lapsia, nuoria kuin aikuisiakin palestiinalaisia ja toteuttivat osallistujien kanssa kaksi osallistujien omaelämäkerralliseen materiaaliin pohjautuvaa esitystä. Kolmen kuukauden kokemus mylltyi opiskelijoiden maailmankuvaa. Se tärisytti, lämmitti, avasi silmät, sai haukkomaan henkeä ja ihmettelemään, miten kaikki se, mitä Länsirannalla tapahtuu, voi olla mahdollista. Minä olin yksi näistä matkailaisista. Yksi heistä, jotka lähtivät Palestiinaan ja jäivät sielultaan sinne.

Viisumiprosessi

Vaikka fyysisesti palasin Suomeen, yhteys Länsirannalle säilyi. Tuli idea ja halu jatkaa Palestiinassa alkanutta yhteistyötä Suomessa. Syntyi unelma esityksestä, jonka kautta vapaasti ihmetellä ja tutkia Palestiinan minuun ja työryhmääni jättämiä ajatuksia. Alkoi läpi kesän kestänyt viisumiprosessi. Tässä elämänvaiheessa todellisuus alkaa täyttyä passikuvista, lukuisista dokumenteista, Skype-puheluista ja tietokoneen ääressä vietetyistä tunteista. Tässä prosessissa kulutetaan taksin takapenkkiä Ramallah´n Suomen suurlähetystön ja Al Aroubin pakolaiskylän kodin välillä ja aletaan arasti piirtää mielessä näyttämökuvia, joita voisi Suomessa toteuttaa. Tämä on aikaa, jona läpivalaistaan ja tarkastetaan jokaisen viisumiprosessiin osallistuvan kärsivällisyys, usko ja halu tehdä yhteistyötä yli valtiollisten rajojen ja näihin rajoihin liittyvien sääntöjen. Viimein tulee päivä, jona sähköposti kertoo uutisen, jota on eniten odotettu: meillä on viisumit! Seuraa pakkaamista,

matkaamista, checkpointtien ylitystä, hermoilua lentokentällä – ja lopulta: ilonkiljahduksia, rutistuksia, helpotuksen huokauksia, vastaanottamisen riemua. Me teimme sen! Me ylitimme yhdessä monta rajaa, näkyvää ja näkymättöntä.

Esitys

Ensiaskleet kohti yhteistä esitysunelmaa on nyt otettu. Olemme aloittaneet yhteisen työskentelymme, jossa luomme esitystodentation Taideyliopiston Teatterikorkeakouluun. Suomalais-palestiinalainen taitelijayhteistyömme rakentuu vieraan ja muukalaisuuden ilmiöiden tutkimiselle – ilmiöiden, joille altistumme, kun kohtaamme toisen ihmisen (toisesta maasta). Ryhmälähtöisen esitysmateriaalin syntyä suuntaavat muun muassa seuraavat kysymykset: *Miten eri valtioiden ja maiden väliset rajat ja muurit vangitsevat tai vapauttavat? Kuinka piirtää raja itsen ja toisen ihmisen välille? Miten kohdata vieras, tuntematon, rajan taakse piiloutuva muukalainen? Mikä on minun paikkani ja vastuuni maailmassa, Suomen tai Palestiinan kansalaisena?* Prosessissa tutkittavat kysymykset ovat kooltaan suuria ja ratkaisemattomia, eikä niihin lähtökohtaisesti pyritä löytämään vastauksia.

Tule kokemaan Taideyliopiston Teatterikorkeakouluun, mihin suomalais-palestiinalainen taitelijayhteistyö johtaa, osoitteeseen Haapaniemenkatu 6. Esityksen ensi-ilta 11.11.2015. Muut esitysajat löydät osoitteesta www.lippupalvelu.fi hakemalla tekstihaulla hakusanalla Teatterikorkeakoulu.

Helena Korpela

MA-opiskelija, teatteriopettajan maisteriohjelma
Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu

Kuva otettu Al Aroubin pakolaiskylän hylättyyn uima-altaaseen sijoittuneesta esityksestä *The Faces of The Pool*. Esityksen ohjaus: Helena Korpela ja Annukka Valo. Kuva: Noah Theater.

Lähi-idän kaaoksen juuret

Nykyinen Lähi-idän kaottinen tilanne heijastuu jo meillekin lisääntyneenä pakolaistulvana ja turvapaikanhakijoiden vyörynä. Tilanne ei ole syntynyt tyhjästä. Tämä on tulos vuosikymmeniä ja jopa vuosisatoja jatkuneesta ulkopuolisesta puuttumisesta ja hegemoniasta alueella. Tulos siitä, että Lähi-idän kansat ja kansanryhmät eivät ole saaneet itse päättää kohtaloistaan. Taustalla on imperialismien alueen päälle laskema tumma pilvi.

Mikä vei Lähi-idän kaaokseen?

Ei tarvitse olla kovin syvällisesti Lähi-idän viime vuosikymmenien tapahtumiin perehtynyt voidakseen nähdä nykytilanteeseen kielteisimmällä tavalla heijastuneen tapahtumasarjan. Varsinainen kaaoksen käynnistäjä oli USA:n hyökkäys Irakiin vuonna 2003 ja kaikki mitä sen jälkeen USA:n miehityksen aikana tehtiin tai jätettiin tekemättä.

Miehittäjät eivät nähneet, mikä seuraus tulisi olemaan Irakin vanhan vallan, **Saddam Husseinin** pystyttämän hallintokoneiston, täydellisellä hajottamisella. Saddaminkin aikana Irakissa oli toki jännitystä, tuolloin lähinnä maan sunnilaiseen väestöön perustuneen valtakoneiston ja shiialaisen väestönsosan välillä. Tuo jännitys ei kuitenkaan koskaan yhtenäisen irakilaisen identiteetin tai nationalismien rakentamisen vuosina saanut avoimen uskonnollisen yhteenoton piirteitä. Se ei myöskään kärjistynyt aseelliseksi yhteentoiksi. Puhumattakaan siitä, että maassa tuolloin olisi ollut aseelliseen toimintaan ja poliittiseen terroriin toimintansa pohjaavia järjestöjä.

Kaikki tämä muutos tapahtui sekä miehittäjien että heidän asettamiensa Irakia hallinneiden voimien toimenpiteiden tuloksena. Kun Irakin vanha hallintokoneisto hajotettiin, merkitsi se samalla sekä miehitysvallan että tuolloisen ja nykyisenkin Irakin johdon asettumista avoimesti shiiaväestön etujen ajajaksi ja takaajaksi. Vahingollisin vaikutus oli sillä, että tämä sama puhdistus ulotettiin Irakin armeijaan ja koko valtion väkivaltakoneistoon. Sunniväestö, joka aiemmin oli ollut vahva tukijalka näissä koneistoissa, heitettiin kylmästi syrjään.

Tämä oli keskeinen syy sille, että Irakista muodostui oiva kasvupohja sekä avoimelle että nyt myös aseelliselle uskonnolliselle vastakkainasettelulle. Tästä kasvupohjasta nousivat myös poliittiseen terroriin turvautuvat järjestöt. Irakin kaaoksesta on voimansa imenyt myöskin nyt Lähi-itää terrorisoiva Isis-järjestö. Aiemmin tehdyt virheet olivat viemässä siihen, että Isisin julistama salafismin ”kutsu” sai vastakaikua Irakin sunnialueiden väestön keskuudessa sekä Irakin armeijasta syrjäytettyjen upseerien keskuudessa. Saddamin aikaisen ja miehityksen aikana hajotetun Baathpuolueen ideologian omaksuneet upseerit eivät

LEENA SARASTE

Sodan jäljet ovat aina yhtä hirveitä. Kuva Beirutista 1982.

olleet liikkeellä uskonnollisista syistä, vaan ennen muuta maahan painetun omanarvontuntonsa, kunniansa, palauttaakseen.

Koko tämä Irakin kansanmurhaksi kasvanut kaaos oli taustalla niissä tapahtumissa, jotka veivät Isisin nopeaan ja voittoa eteenpäin Irakin sunniosissa. Vakavin piirre tässä oli se, että miehityshallinnon aikana Irakiin viety massiivinen ja nykyaikainen, pääosin amerikkalainen aseistus joutui lähes ilman vastarintaa Isisin taistelijoiden haltuun.

Samat virheet on toistettu Syyriassa

USA:n imperialismien politiikka päättää Lähi-idän asioista oman hegemonistisen ja militaristisen voimapolitiikkansa mukaisesti on syössyt Syyrian arabitasavallan kuilun partaalle. Kun täysin seurauksia miettimättä ja paikallista todellisuutta tuntematta juututtiin vaatimukseen **Bashar al-Assadin** hallinnon syrjäyttämistä, oli ovi avattu samanlaiselle lopputulokselle kuin aiemmin oli nähty Irakin lisäksi jo liian monessa maassa. Päämiehen tai hallinnon syrjäyttäminen ulkopuolisista tai ulkoa tuetuista voimista on tie tuhoon.

Syyriassa alettiin poliittista ja sotilaallista tukea kanavoitua ns. maltilliselle oppositiolle. Tähän lähti sokeasti mukaan myöskin Euroopan unioni, joka Syyriassa ei suinkaan ensimmäistä kertaa toiminut USA:n alihankkijana. Libya on hyvin lähellä oleva ja varsin varoittava esimerkki EU:n

keskeisten jäsenmaiden kaipuusta oman menneen imperialismien aikakauden mahdollistaman hegemonian päivien paluuseen.

Ongelma Syyriassa oli alusta alkaen se, että tällä maltillisiksi oppositioksi kutsutulla porukalla oli kovin ohut kosketus Syyrian sisälle. He, samoin kuin Irakin tapauksessa, edustivat ennen muuta jo kauan maanpaossa eri länsimaissa olleita syyrialaisia ja heidän kontaktinsa olivat paremmat USA:n ja Länsi-Euroopan maiden pääkaupungeissa kuin Damaskoksessa.

Apua tarjottiin ilman mitään kontrollia siitä kenelle se viime kädessä päättyy. Näissä oloissa suurimman hyödyn korjasivat jo Afganistanin sodan aikana ja silloinkin pitkälle USA:n tukeamana luotu Al-Qaida ja sen lipun alle syntyneet ryhmät. Persianlahden valtiot tukivat vahvasti monia muita Syyrian kaaoksessa esille nousseita islamistisia aseellisia ryhmittymiä. Täten luotiin pohja sille, että Isisin oli mahdollista koota eri organisaatiot ja sirpaleet yhteisen unelman, eli Profeetan aikaisen kalifaatin palauttamisen ympärille. Sunnimuslimien keskuudessa tämä oli voimakas poliittinen ja retorinen ase. Reaktio kalifaatin luomiseen ja Isisin muodostumiseen monenlaisen islamilaisen radikalismien uudeksi magnetiksi kertoo juuri tästä.

Kansainvälinen oikeus ja YK:n arvovalta kärsijöinä

Imperialismien otteet Lähi-idässä ovat ennen muuta vuonna 2003 tapahtuneesta hyökkäyksestä Irakiin rapauttaneet nopeasti sekä kansainvälisen oikeuden auktoriteettia, että Yhdistyneitten Kansakuntien asemaa. USA:n päätös aloittaa jälleen ilmapommitukset sekä Irakissa että Syyriassa, operaatio johon myös Ranska ja Englanti ovat ilmoittaneet yhtyvän, on ilman muuta jälleen toimi, joka rikkoo kansainvälistä oikeutta. Syyrian maaperällä tapahtuviin pommituksiin ei ole haettu eikä saatu lupaa YK:n turvallisuusneuvostolta eikä Damaskuksen hallitukselta.

Näin jatkuu voimistuen se kehitys, joka on viimeisen neljännesvuosisadan aikana muuallakin kuin Lähi-idässä ollut viemässä entistä vaarallisempaan ja epävarmempaan maailmaan – maailmaan, jota ei hallita lailla ja sopimuksilla, vaan aseilla ja voimalla.

Helsingissä 9.9.2015

Pertti Multanen

PhD, VTM, Lähi-itään erikoistunut kansainvälisten suhteiden historian dosentti

Politiikan ja talouden tutkimuksen laitos / kehityskaatutkimus / Helsingin yliopisto

Sirkku Kivistö – tuhannen lapsen äiti

AKYSin kummivastaava Sirkku Kivistö jäi seitsemän vuotta sitten eläkkeelle Työterveyslaitoksen tiimipäällikön virasta. Työstään palestiinalaispakolaisten puolesta Arabikansojen ystävyysseuran ja Psykologien Sosiaalisen Vastuun (PSV) riveissä Sirkku ei luopunut. Tahiti vain kiristyi. Sirkku hoitaa AKYSissä kummilapsi-, päiväkotilapsi- ja kummivanhuvastaavan tehtäviä: huolehtii yhteydenpidosta, maksujen kertymisestä ja uusien kummien etsimisestä. PSV:n puolella Sirkku vastaa kummityöstä vammaisten lasten hyväksi. Lisäksi Sirkku hoitaa ulkoministeriön rahoittamia kolmivuotisia tukihankkeita sekä AKYSin että PSV:n edustajana.

Empatian eväät oman lapsuuden niukkuudesta

Sirkku on kuusilapsisen perheen esikoinen. Isä oli käynyt maamieskoulun. Äiti oli kotitalousteknikko, joka ennen naimisiin menoa kierteli ympäri kylää kerho-, puutarha- ja maatalousneuvojana.

Sirkun syntyessä perhe asui Juankoskella: *”Asuimme sukutalossa, jonka jakamisesta perikunta ei ollut päässyt yksimielisyyteen. Talossa majailivat oman perheeni lisäksi isän sisarukset: kaksi veljettä perheeseen ja kaksi naimatonta siskoa. Kullekin perheelle riitti omaan käyttöön vain yksi huone. Keittiössä söimme erikseen omilla paikoillamme: minun perheeni keittiönpöydän yhdessä päässä, sedän perhe sen toisessa päässä ja toisen sedän perhe keittiössä. Missä tädit söivät, en voi muistaa.”* kertoo Sirkku.

Talon jakamisesta päästiin sopuun, kun Sirkku oli 6-vuotias. Sirkun perhe möi osuutensa ja muutti vuokralle Väänälänrantaan, lähemmäs Kuopiota. Vuokrasopimuksen mukaan talon sai lunastaa kolmen vuoden kuluttua, mutta omistaja möikin talon sukulaiselleen. Sirkun perhe joutui taas muuttamaan, nyt Maaningalle, kauemmas pohjoiseen. Sirkun isä oli tottumaton rahan käyttöön. Rahat olivat osin jo kuluneet vuokral-

la asuessa ja ne riittivät enää vain vaatimattoman tilan hankintaan. Uusi koti oli ahdas ja elämä niukkaa. Perheen tulot muodostuivat maitotilistä ja lapsilisistä. Talvella lämmitettiin vain yhtä huonetta, jossa koko perhe nukkui.

Kiertäessään neuvojana äiti oli imenyt eri puolilta vaikutteita ja hänen tiedonhalunsa oli kasvanut. Äiti toi kotiin kirjoja ja jopa kirjahyllyn. Vanhemmat pitivät varsinkin tyttöjen koulutusta tärkeänä. Kaikki perheen kolme tytärtä suorittivat akateemisen loppututkinnon.

Sirkku kävi lukioon asti koulua 20 kilometrin päässä Siilinjärvellä. Kouluamuna kotoa piti lähteä klo 7. Illalla bussi lähti takaisin vasta viideltä. Bussia odoteltiin Siilinjärven kioskillä, jossa ei pystynyt lukemaan läksyjä. Kun Sirkku tuli kotiin puoli kuudelta, läksyt olivat yhä edessä.

”Keskikoulun loppuajan ja Kuopiossa käymäni lukion ajan asuin kortteerissa eri perheissä lähempänä koulua. Oli helpompaa, kun ei tarvinnut aina ajaa pitkiä matkoja bussilla. Eri perheiden tapoihin tottuminen koulu sopeutumiskykyä,” arvelee Sirkku.

Opintovuodet laajensivat maailmankuvaa

Sirkku tuli ylioppilaaksi 1962. Psykologian opinnot Helsingin yliopistossa pääsivät vauhtiin seuraavana vuonna. 1960-luvulla virisi monenlaisia yhden asian liikkeitä. Sirkku löysi tiensä vähäosaisia auttaneeseen Marraskuun liikkeeseen, Terveysrintamaan ja Demokraattisiin koulutyöntekijöihin.

1970 Sirkku valmistui psykologiksi, avioitui ja sai töitä ruotsinkielisen nuorisokodin johtajana. Seuraavana vuonna syntyi esikoinen, Timo. Timon puheen oppiminen viivästyi. Syyksi arveltiin hapenpuutetta synnytyksessä, mutta vuosien kuluttua hänellä todettiin geneettinen kehitysvamma.

Palestiina sydämeen

1982 pidettiin Psykologipäivät, jonka osallistu-

jia kutsuttiin perustamaan Psykologien Rauhan-toimikunta (myöhemmin PSV). Toimikunta otti tukikohteekseen Palestiinan. AKYS oli tuolloin jo luonut yhteyden Libanonissa toimivaan palestiinalaislasten orpokotiin BAS:iin (Beit Atfal Assomoud = Urheiden lasten koti) ja alkanut etsiä kodissa asuville lapsille suomalaisia kummeja. 1984 kodin johtaja **Kassem Aina** tuli Suomeen ja pyysi psykologeja tukemaan toimintaansa jo laajentaneen BAS:in ylläpitämää perheneuvola. Vuonna 1985 Sirkku matkasi ensi kerran Libanoniin. *”Palestiinalaisten vaikea tilanne järkytti, mutta samalla tunsin oloni kotoisaksi köyhissä palestiinalaisissa kodeissa, joiden ahtaus vastasi omia lapsuuskokemuksiani”*, miettii Sirkku.

Syksyllä 2015 Sirkun vastuulla on AKYSissa 85 tuen saajaa: kummilasta, päiväkotilasta ja vanhusta. Lisäksi Sirkku huolehtii PSV:n puolella vaikeavammaisten lasten koulunkäynnin rahoittamisesta: haastatteluhetkellä heinäkuussa 11 vammaisella lapsella oli oma suomalainen kummi, joka mahdollistaa lapsen koulunkäynnin 1 000 euron vuotuisella avustuksella. Oman rahaneräyksen ansiosta AKYS ja PSV saavat myös ulkoministeriön rahoitusta. UM-rahalla PSV tukee BAS-neuvola Etelä-Libanonissa ja AKYS kahta neuvola Pohjois-Libanonissa. Näissä saa apua vuosittain 900-1200 lasta. Lisäksi PSV saa ulkoministeriön hanketukea vammaisten lasten koulutukseen, joten kouluun on päässyt myös 50 lasta, joilla ei ole nimettyä kummi. Vammaiset lapset ovat Sirkun sydäntä erityisen lähellä, sillä Sirkku on oppinut kehitysvammaisen poikansa kanssa ymmärtämään, mitä vaikeuksia vammaiset kohtaavat.

Kun neuvolatukea saavien lasten lisäksi huomioidaan ne lapset, joille on järjestynyt henkilökohtainen kummi Suomesta, päästään lopputulokseen, että 1 000-1 300 palestiinalaislasta saa Sirkun toimesta apua.

Näkymät synkkenevät, työ jatkuu

Haastattelun aikaan viime heinäkuussa Sirkun mieltä painoi Suomen hallituksen leikkauslinja, jonka seurauksena uutta hanketukea ei myönnetä lainkaan hankkeille, jotka ovat katkolla vuoden 2016 vaihteessa. UM-hanketuki vammaisille kuuluu tähän joukkoon. Ensi vuoden alussa valtion tuki vaikeavammaisille palestiinalaispakolaisille loppuu Libanonissa. Vain ne lapset, joilla on oma maksava kummi, voivat pysyä koulussaan. Ei ihme, että tuhannen lapsen äiti oli murheissaan: Viittäkymmentä vammaista lasta uhkaa koulun keskeytyminen.

Mutta Sirkku ei olisi Sirkku, jos hän alistuisi huononnuksiin. Kesän jälkeen jo kahdelle vammaiselle lapselle on löytynyt oma kummi. Nämä kaksi lasta saavat mahdollisuuden käydä vammaiskoulun loppuun asti.

haastattelu Ilona Junka

Me välitämme – mielenilmauksessa 8.9.2015 Sirkku Kivistö (vas.) ja Satu Heinola pitelivät julistetta, joka tarjosi kehitysvammaisten yritystoimintaa rahoittavalle Finnfundille haasteen: Finnfund, investoi Shatilan pakolaisleirin yrityksiin.

Pakolaisena omalla maallaan ja naapurimaissa-valokuvanäyttely

Pasilan kirjastossa marraskuun ajan
Näyttelyn avajaiset ti 3.11. klo 18 Pasilan kirjaston auditoriossa

Valokuvia Israel-Palestiina -kriisistä eri vuosikymmeniltä palestiinalaisalueilta sekä Libanonin ja Syyrian pakolaisleireistä.

Mukana näyttelyssä seuraavat valokuvaajat, aikajärjestyksessä

Professori, (Aalto-yliopisto) **Merja Salo**, kuvasi Libanonissa 1980.

FT **Leena Saraste**, kuvasi Libanonissa vuosina 1980-1983 ja 2005, sekä Länsirannalla vuonna 1999.

PhD **Laura Junka-Aikio**, kuvasi Gazassa ja Länsirannalla vuosina 2000-2005.

Kuvajournalisti **Jarkko Tiitinen**, työskenteli Länsirannalla vuosina 2010 sekä 2014 ja Gazassa Israelin offensiivin aikana vuonna 2012.

Näyttely on avoinna kirjaston yläkerrassa 3.11-30.11. ma-to klo 9-20, pe klo 9-18, la 10-16, osoite Kellosilta 9. Näyttelyn kuraattori Leena Saraste, kuvaaja Jarkko Tiitinen ja AKYSin aktiivit ovat tavattavissa näyttelytilassa ja valmiita keskustelemaan näyttelyn teemoista kiinnostuneiden kanssa. Päivystys pyritään järjestämään ennen muuta keskiviikkoisin klo 16-20 ja lauantaisin klo 12-16. Päivystyksestä tarkempaa tietoa AKYSin facebook-sivulla <https://www.facebook.com/akystiedote>.

Osa kuvista on julkaistu aikakauslehdissä ja kirjoissa ja niitä on ollut esillä eri kokoonpanoissa mm. Suomen valokuvataiteen museossa sekä useissa gallerioissa ja kirjastoissa, osa on aiemmin esittämättömiä.

Paikalle pääsee helposti kaikilla lähijunilla, raitiovaunuilla 7A, 7B ja 9 sekä monilla busseilla..

Oliivipuun kasvu hitaasti, valloittajan talo nopeasti. Palestiinalaisen viljelijän koti ja maa, jotka olivat jäämässä kokonaan israelilaisen yliopiston asuntolan alle. Kuvaaja Leena Saraste, kuva vuodelta 1999.

Rauhanfoorumi tiistaina 1.12.

klo 16 – 19 Porthanian salissa II. Yliopistonk. 3. Vieraina aktivisti, journalisti ja kirjailija **Max Blumenthal** sekä tutkija, runoilija ja näytelmäkirjailija **Samah Sabawi**.

Samah on al-Shabakan ajatushautomon neuvonantaja ja tunnettu kommentaattori mediassa. Hänen tunnetuin näytelmänsä on ”Tales of a City by the Sea”, joka kertoo Gazasta vuoden 2008 hyökkäyksen aikana.

Max nousi tunnetuksi Yhdysvaltain republikaanipuolueen vajoamista äärimmäisyyteen käsittelevällä kirjallaan Gomorrah. Sen jälkeen hän on kirjoittanut Israelin yhteiskuntaa samoilta tiimoilta käsittelevän kirjan Goliath, ja häneltä on juuri ilmestynyt kesän 2014 Gazan hyökkäystä

käsittelevä ”The 51 Day War: Ruin and Resistance in Gaza”. Hän myös julkaisee artikkeleita ja videoreportaaseja hyvin aktiivisesti.

Järjestäjinä ovat ICAHD Finland ja Hakunilan kansainvälinen yhdistys.

Tilaisuuden lopuksi kahvia ja vapaamuotoista keskustelua.

Teatterikorkeakoulun suomalais-palestiinalainen esitysohjelma

Esityksen ensi-ilta ke 11.11. klo 19

Taideyliopiston Teatterikorkeakoulussa, os. Haapaniemenkatu 6. Kaikki esitysohjelmat osoitteesta www.lippupalvelu.fi hakemalla tekstihaualla hakusanalla Teatterikorkeakoulu.

Keskustelu Beduiinien tilanteesta Länsirannan C-alueella

Ke 11.11. klo 18-20 Pasilan kirjaston auditoriossa

Alustajina: **Lea Pakkanen**, Suomen Lähetysseura, Rauhan ja sovinnon asiantuntija Syyrian ja Kolumbian hankkeissa

Heli Pekkonen, Suomen YK-liitto, 70-vuotisjuhlakampanja

Alustajat ovat toimineet alueella ihmisoikeustarkkailijoina sekä tehneet tutkimusta ja dokumentoineet palestiinalaisbeduiinien arkitodellisuutta Länsirannalla, erityisesti Jordanjoen laaksossa. Esitetään beduiinien kuvista ja videohaastatteluista koostettu multimediaesitys.

Hieno lisuke niin isommalle kuin pienemmällekkin aterialle, sopii hyvin myös tuoreen salaatin kanssa.

Reseptillä saa noin 5 desiä hummusta:

Tölkkillinen valmiita kikherneitä tai 2,5 dl kuivatuja herneitä keitettynä

1 dl tahinia (seesaminsiemeneistä valmistettua tahnaa)

2 valkosipulinkynttä murskattuna

2 teelusikallista juustokuminaa jauhettuna

Sitruunan tai limetin mehu

3 ruokalusikallista oliiviöljyä

Suolaa ja mustapippuria myllystä maun mukaan

Laita kaikki ainekset monitoimikoneeseen ja jauha, kunnes lopputuloksena on tasainen tahna. Vettä voi lisätä, jos näyttää liian paksulta. Tarkista myös mausteet.

Anna tahnan vetäytyä jääkaapissa ainakin tunnin verran. Hummus on parasta seuraavana päivänä.

Voit koristella tarjoilua varten oliiviöljyllä ja cayennepippurilla sekä tuoreilla yrteillä.

Hummus

